

at Ministeren har Haab? Man kan haabe, hvor der er Mulighed, hvor der er Usikkerhed, hvor man kan tænke sig, at det dog kan være muligt, at Sagen kan gennemføres, men naar man staar overfor det, at den ene Part, som man skal benytte sig af, aldeles ikke yder nogen Støtte — for det har Arbejdsgiverne ikke gjort overfor Ministeren, overfor Regeringen —, og den anden Part ganske ubetinget erklærer: Dette kan ikke gennemføres, det er umuligt, og naar det ærede 12te landstingvalgte Medlem tilføjer, at selv om det bliver gennemført, nytter det ikke noget, saa forekommer det mig dog, at Ministeren maa opgive Haabet, eller ogsaa maa han erklære, at dette er en Demonstration, der skal gennemføres af Regeringen, for at den kan kaste Ansvar et fra sig. Det forekommer mig ikke aldeles urimeligt, at man faar denne Tanke, naar man staar overfor en umulig Sag. Det kan ikke nytte, at dette Lovforslag, som er beregnet paa at yde et saakaldt Kriseværn, gennemføres, naar baade Regeringen og Rigsdagen ved, at Lovforslaget ikke vil hjælpe, at Foranstaltningerne ikke vil blive gennemført. Jeg synes, det er en overmaade uværdig Stilling for Rigsdagen da at gennemføre Lovforslaget, medens det kan være politisk, taktisk rigtigt for Regeringen at gøre det.

Regeringen afviser nu Importreguleringen, og det undrer mig for saa vidt, som man her fra Talerstolen har erklæret — ganske sikkert den højtærede Indenrigsminister —, at den har virket fortræffeligt; Ministeren har overfor de Indvendinger, der blev rejst mod Importreguleringen, sagt, at ved Importreguleringen naaedes de Resultater, man ønskede: Arbejdsløsheden blev indskrænket, samtidig med at Priserne ikke gik op. Det er den højtærede Indenrigsministers udtalte Forklaring af, hvorledes Importreguleringen har virket. Jeg forstaaer da ikke rigtig, hvorfor Regeringen opgiver den. Kan den ikke faa Støtte dertil? Det forekommer mig, at den kan faa Støtte baade af det konservative Folkeparti og af Socialdemokratiet, og det er jo ikke udelukket, at Regeringens eget Parti kunde støtte den paa dette Punkt. I saa Fald kan jeg egentlig ikke forstaa, hvorfor den er opgivet. Men naar den nu opgives, naar der er større Bevæggrund dertil, andre Kræfter har sat sig i Bevægelse, saaledes at Regeringens mente, det var rigtigst at opgive den, er det dog underligt, at det næste, Regeringen kommer med til Erstatning for den, er en

Foranstaltning, hvorom Regeringen Gang paa Gang har faaet at vide, at den lader sig ikke gennemføre.

Indenrigsministeren (Kragh): Det ærede 18de tingvalgte Medlem gav nu en Skildring af mine Udtalelser her i Tinget om Importreguleringen og dens Virkninger, som i meget ringe Grad stemmer med de Udtalelser, som jeg virkelig har fremsat. Det, jeg har sagt om denne Sag i dette høje Ting som i det andet Ting, er, at det Barn, Importreguleringen, af hvis Tilblivelse det ærede Medlem i Gaar gav en saa lyrisk Skildring, er et Barn, til hvilket Forældrene har sat meget smaa Forventninger, men af hvilket man har ventet sig ganske betydeligt Besvær. I denne Forbindelse har jeg sagt: Forhaabningerne og Forventningerne er ikke blevet skuffet. Det Resultat, som Importreguleringen har givet indadtil, har været ret minimalt, om end det maa erkendes, at Arbejdere efter denne Foranstaltnings Gennemførelse er kommet i Arbejde, og tillige, at Prisen i Løbet af den Periode, i hvilken Importreguleringen har været gældende, ikke er blevet forhøjet. Men Besværet, som vi ventede, er kommet og kommet i stærkere Grad, end vi formodede ved denne Lovgivnings Gennemførelse. Jeg har da ogsaa forstaaet det ærede Medlem saaledes, at denne Foranstaltning som saadan ikke laa hans Hjerte saa særlig nær. Det fremgik ogsaa af det ærede Medlems Udtalelser, da vi havde denne Lovgivning til Behandling i Sommer. Derfor skulde jeg tro, at det er tørre Taarer, hvormed Tøkk græder — det ærede 18de tingvalgte Medlem maa undskylde, at jeg bruger en saadan Betegnelse om ham — i dette Øjeblik, da vi stæder Importreguleringen til Hvile.

Det ærede 12te tingvalgte Medlem mente nu, foranlediget ved mine Udtalelser, at maatte fremsætte de Bemærkninger, han fornylig fremkom med. Og saavel han som det ærede 18de tingvalgte Medlem henviste til, at Arbejdernes Stilling til denne Sag er Regeringen bekendt. Det er ganske rigtig: Arbejderne har været saa venlige gennem de samvirkende Fagforbund og Skotøjsarbejdernes Organisation at meddele Regeringen, at de Vilkaar, der her stilles for Toldsatsernes Gennemførelse for de to Industriers Vedkommende efter 1. Juli, agter man ikke at opfylde. Men derom har jeg sagt her ved første Behandling, at man har før set betydningsfulde Organisationer udtale, at den og den Beslutning var truffet, og naar man saa